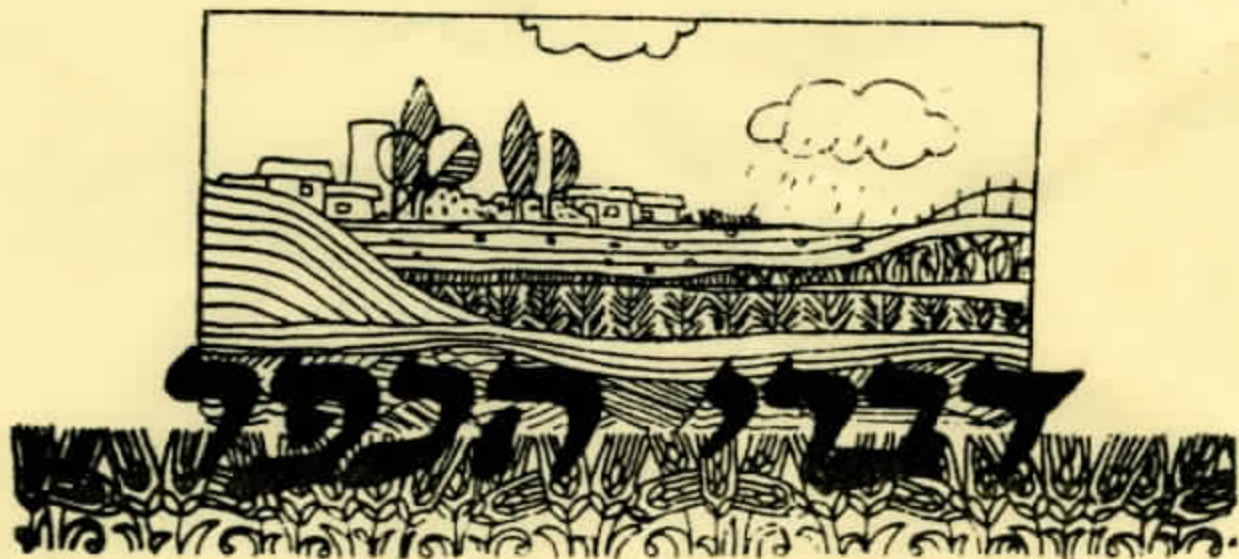

תקע בשופר גדול לחירותנו
 שִׂא נס לקבץ גלויותינו
 וקרוב מזורנו מבין הגוים
 ונפוצותינו בנס מירבתי ארץ

תפלה לראש-השנה.

מזל טוב... מזל טוב

**** ימי הולדת ****

5.10. זיוה מלינה
מוריה מימרן
(נכדה - נמינוב)
דניאלה בלור
(נכדה - בן-חיים)

6.10. אריאל חייט

7.10. איזק תלם-פוטש
אורן פרלסון
אייל אורן
(נכד - ריינס)
עודד כ"ץ
רבקה בלר

(נכדה - טנא)
יוחאי ג'קסון

8.10. שריטה סינה

9.10. יהונתן יעקבי
(נכד - וינטראוב)
עידו גלבוע
(נכד - מ.כרן)

10.10. נעמי קולמן
ספיר לוי
(נכדה - סמברג)

11.10. יואב עודד
אהוד המאירי

**** ימי נישואין ****

5.10. נטשה ושחר כמרן

8.10. ברברה ורוני בוטו
כרמית ואילן גולדנברג

9.10. פם וינקל מנדזיגורסקי

10.10. רחל ואילן גינת (**חתונת כסף**)

11.10. קרול וגרשון שרק

הרבה הרבה תודות

על כל הברכות והבעות הידידות, שהיו מנת חלקי ליום הולדתי ה-80, בשובי מחופשה קצרה בחו"ל. התרגשתי מאד מכל החיבה והאהבה שקיבלתי, הן באנגליה מבני משפחתי, והן כאן בבית. להגיע לגבורות זהו אירוע חד-פעמי בחיים, וניתנה לי הרגשה של כוכב צמרת! (אמנם הייתי רוצה לשוחח על הדבר עם מישהו בן 90...) אך בכנות רבה, תודה מכל הלב.

דני ברג

מה נשמע?

(או משהו בדומה לזה...)

נשיא המדינה עזר וייצמן הזמין אל מעונו בירושלים פעילי עליה ועולים שהגיעו מרוסיה ב"מבצע גרעיני משפחות". בתור נציגי אזורנו נבחרו שרה ד. וישראל אבידור. נקווה להביא לכם חוויות בגליון הבא.

ביום ראשון ניגשתי לחלתון הבוגר, (שררוויחו יום חופש באותו יום) ושאלתי את הילדים מה ברצונם לאחל לעצמם ולקיבוץ עם פרוס השנה החדשה.

- שאמיר פרץ ימשיך לעשות הרבה שביתות!

- שנרוויח הרבה כסף.

- שכולם יהיו בריאים.

וכמובן - שיהיה שלום.

אלה היו ברכות מפי הבנות. הבנים בינתיים עסקו במשחק ששמו "סיכון", ובו המטרה היא לכבוש את העולם...

נו - אני שואלת אתכם!

\$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$

* השמים מתקדרים, וקטיפ הכותנה עדיין לא התחיל. נקווה לטוב.

* חדרי 'הלינה הכפרית' מפוצצים - מי יתן וימשיך כך.

לכל כפר הנשיא - שנה טובה
שנת בריאות
שנת רווחה

שנת שלום - אנגה

לאן הגענו??

נביט אחורה על השנה שעברה

כמה הוצאנו על תוספת למלונן?
כולל העברה פה ושם - שגעון!
מתי יספיקו למסור לחברים את כל -
כן, כל - המספרים?
קדן פנסיה מוקפא השנה.
האם זו באמת שנת המתנה?
בחדר האוכל קפטריה - או לא?
למה לחכות?
עלינו להחליט מה לעשות.

לוועדת חברה הועבר תקציב לצביתע חדר.
היום לא צובעים - האם זה בסדר?
הארוחות מבחוץ בחדר האוכל או במחסן -
למה לא במועדון, זה גם ענף שמוכן
לקבל תשלום עבור שימוש המקום,
וגם בדרך כזו אפשר לתרום
לאוסף ה'גרושים' שחשובים לנו
כדי להקל על המצב שאליו הגענו.

במרפאה אין מי שיעשה תורנות.
האמינו לי, זה לא פשוט!
ועכשיו החליטו: רק שתי אחיות.
כל החברה מתכבדת - מה לעשות?

שנה חדשה נפתחת לפנינו.
אני מצפה שנסתדר כינינו,
כי אני אופטימית למרות הכל.
מי החכם שיעמיס את העול?
לפני אילו שינויים עכשיו נעמד?
ברור שעלינו קדימה לצעד.

מה לעשות? זה מה שיש.

שנה טובה - למרות שינוי לא פשוט.
נשמר על הבדיאות - החינוך - התרבות.

שנה טובה - באושר, בעושר?? - ובשלום. הלון שלום נסע

לצוות המרפאה!

בפרוס השנה החדשה ברצוני להביע מעומק לבי את תודתי
עבור הטיפול המסור והמיוחד שזכיתי בו, בזמן מחלתי,
מצד צוות המרפאה.
תשומת לבם ודאגתם הבלתי נלאים החישו את החלמתי.
בשמי ובשם יענקל - מאחלים להם
שנה טובה, שנת בריאות ואושר.

פס מ.

סוגדים את הצאן, ואפשר להבין למה. אבל כמה שההחלטה נכונה, עצוב הדבר. אפשר לראות בענף דגם והתגלמות להרבה מהערכים שהביאו אותנו לקיבוץ. אני רוצה בזה להסיר את הכובע בפני הנוקדים במשך כל השנים, ולהצדיע (אם מותר להצדיע בלי כובע) לענף ההולך ונעלם.

* בצאן עסקו בעבודת כפיים וביצור ראשוני - primary production לפי תורת מרקס.

* הנוקדים בכל הזמנים נקשרו קשר הדוק לעבודתם, והגיעו קרוב לאידאל של עבודה בתור עוד בפני עצמו - ברור שלא עבדו למען הכסף - כיבוש העבודה.

בצאן התרחקו מהעולם המתועש, והתקרבו לעולם של החי והצומח. עבדו לפי השמש, ולא לפי השעון. כל מי שלא עבד בצאן ראה בעד את האידאל הפסטורלי.

* העדר שמר לנו על שטחינו, ובאמצעותו הבאנו פוריות מאשמה - פדיון הארץ וכיבוש המדבר.

* ומה יותר מעדר כבשים מסמל את הרוח הקולקטיבית?

הצאן נסגר בגלל סביבה עויינת ואילוץ כלכלי.
Absit omen * - לא עלינו.

ג'ורג'

* may the omen augur no evil - לפי המילון האנגלי בספריה - ולפי הבנתי המובן הפשוט של הכותב הוא: שלא יסגרו עוד ענפים. המערכת

מה גורם לבצורת?

אולי ה"אל ניניו"

לתופעות קיצוניות, ולכן גם לחלוקה לא שווה של משקעים. בעוד שבמקום אחד בעולם ייר-דו גשמים עזים ויגרמו לשטפונות, במקום אחר תהיה בצורת קשה. השנה למשל, צפויה ישראל לזכות בגשמים רבים, בעוד שדרום מזרח אסיה כבר סובלת מיובש.

לאחרונה התפרסמו ממצאי של צוות חוק-רים ממכון ויצמן, בראשות ד"ר דן יקיר ובשי-תוף חוקרים מחמכון לחקר המדבר, שערכו מעקב אחר טבעות עצים, תמונות לוויינים וני-תוח כימי של מי גשמים, ומצאו מתאם גבוה בין אירועי "אל ניניו" לבין כמות הגשמים בי-שראל ב-20 השנים האחרונות. מחמחקר עו-לח, כי חשנים בתן התפתחה תופעת "אל ניניו" היו לרוב שנים גשומות ביותר באזורנו.

■ נורית ארד

ייתכן מאוד שהיובש הקשה בדרום מזרח אסיה, שגרם להתפשטות חשירות, הוא תו-צאה עקיפה של תופעת ה"אל ניניו", המתפת-חת בעולם אחת לכמה שנים. בחודשים האחר-ונים איבחנו חזאים התפתחות חדשה של "אל ניניו", אשר את השפעתה כבר החלו להר-גיש באוסטרליה. התופעה מתפתחת במהירות רבה, וחמומחים טוענים, כי חפץ היא עלולה לחפץ לאירוע המאה מבחינת השפעתה על האקלים העולמי.

"אל ניניו", מסביר, החזאי אורי בץ, היא התחממות מוקדמת של האוקיאנוס השקט. פעם חשבו שזו תופעה מקומית. היום כבר יוד-עים, שהתחממות של האוקיאנוס משפיעה על מרחבים אטמוספריים וגיאוגרפיים כלל עולמיים. ה"אל ניניו", מסביר בץ, לעולם גורם

להיות רב בכפר הנשיא - מה זה?
במבט ראשון נדמה שזה רעיון מוזר מאד: מי צריך רב, אפילו רב
רפורמי ממין נקבה - בחברה חילונית?
מה היא יכולה לתרום?
מה תפקידה כאן?

כאשר הגעתי לכאן לפני שנה, גם לי לא היתה תשובה לשאלות האלה,
אבל לאט לאט מצאתי שיש דברים שאנשים לא ידעו שהם רוצים לפני
שהצעתי אותם. כבר יש קבלת שבת, וגם חוג לתנ"ך, ואני מקווה שבעתיד
הקרוב נתארגן לתפילת שחרית לשבת, אפילו אם רק פעם בחודש כמידה
ויהיה לנו מניין!

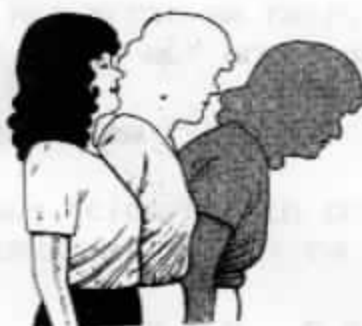
קשה לעבד כרב בלי מסגרת ובלי מעמד רשמי.
באנגליה ידעתי מי אני; פה בארץ אני צריכה להמציא את עצמי כל יום.
בכל אופן, להיות רב זה לא רק מקצוע, אך בעיקר משהו פנימי, מסע אישי.
בעוד שנה יהיה בדור יותר לאן המסע הוביל אותי, ואולי אפילו תהיה
לי אפשרות להתמסר חלקית למטרה זאת - כפי שאמר הילל:

אם אין אני לי מי לי
וכשאני לעצמי מה אני
ואם לא עכשיו אימתי.

תרצה

=====

פיזיותרפיה

לאחרונה סיימתי את עבודתי בחצור, במכון
הפיזיותרפי בקופ"ח. אולם במקום צוות מוכשר
ומכון המצוייד היטב.

לכן חברים יופנו לשם לקבלת טיפול פיזיותרפי.
במקרים ספציפיים - ולפי בקשתכם, ניתן גם
לנסע לקרית שמונה, להתייעץ ולקבל טיפול ממני.

לידיעתכם: חוג ההתעמלות יחזור לפעילות נמרצת לאחר תום
החגים הבאים עלינו לטובה!

בדבר שעות וימים - תבוא הודעה!

ובקשה/תחינה: ציוד פיזיותרפי הוא יקר מאד!
אנא - אני סומכת עליכם - אחרי שימוש בקביים, חגורות,
ברכיות, ספרים וכו' - נא להחזיר לחדר הפיזיותרפיה.
ואם ראיכם ציוד מתגלגל - תחקו ותיידעו אותי! מקווה לשיתוף פעולה!

חג שמח ושנת בריאות לכולנו

דורית ל.

מה יהיה בענף הנוי ?

(ראיון עם קרול ל.)

- האם את נהנית מהעבודה בגינון?

"באופן כללי כן, אבל אני לא מבינה מספיק וזה מתסכל מאוד."

- כמה אנשים צריכים לעבוד בענף הנוי, לפי התק"ס?

"לפי התק"ס צריכים להיות איש וחצי. (יש לי רושם שהם עושים את הסקר שלהם בתל-אביב...). כרגע אני רק שומרת על הקיים, וזה בקושי - בגלל חוסר עובדים, כלומר עובדים שמסוגלים לעבוד עם כלים באופן עצמאי. בן אחד שחזר ממ"ל נכנס לעבוד בענף, אבל כשראה שהוא לגמרי לבד, ואין תמיכה, הוא התחיל להתפרפר..."

מהמוסדות אין אף טיפה של תמיכה. הם לא רואים את החשיבות של סביבה מטופחת, וזה כואב לי.

התיירים גרים בסביבה יפה עכשיו, בעזרת גננים מבחוץ פעם בשבוע, אבל בדרך לחדר האוכל ולבריכה הם עוברים את כל הטינופת. אין טעם להגיד לי "תעשי מה שאת יכולה." יש לקחת בחשבון שגם נורמן וגם אני מגיעים לגיל שהכושר לא מה שהיה פעם.

מפני שאני לא ענף מכניס, אין אפשרות לקבל עובדים - כך נאמר לי מפי מרכז המשק. אבל החברים באופן כללי רוצים סביבה יפה ומטופחת. אפילו לקנות ציוד בסיסי אין כסף."

- אז מה הפתרון שאת מציעה?

"אין לי פתרון. לשכירים אין מימון. בני משק לא מעוניינים בנוי."

אמנם אני מרכזת את הענף, אבל רק מפני שכל הרכזים הקודמים מצאו עבודה בחוץ. אני מחפשת מרכז ענף, שיהיה לו ידע בנושא."

- את רוצה להמשיך בענף?

"אם אני יכולה מבחינה בריאותית, אני רוצה להיות חלק של הענף."

אבל במצב הנוכחי אני לא יכולה."

ה א י מ ל מ י ש ה ו י ש ר ע י ו נ ו ת ?

(ראיינה - אנגה)

ח' בחשירי תשכ"ו (1975) - גב' רוז מסר

תלוי מאין אתה בא, קולין

בקריאה ראשונה של מאמרו של קולין, הכל נראה כל-כך נכון, והיה קשה לחשוב איך להגיב. ואז הבנתי מדוע - אנחנו פשוט לא מדברים אותה שפה. קולין מדבר על "אמת כלכלית" בקשר למושג "שוויון ערך העבודה" (והאדם), ושם נמצא הנתק בינינו. קודם כל, אין רק אמת כלכלית אחת, ולכל כלכלן יש תיאוריות שונות. אבל העיקר הוא שכשמדדים על שוויון ערך האדם או ערך העבודה, נמצאים בתחום של "אמת מוסרית". וכאן אין לקולין תשובה, ולמעשה לא מעניין אותו בכלל התחום הזה. אולי בתקופת נעוריו הרעיונות הסוציאליסטיים היו "אין", וחלק מהרומנטיקה של מרד נעורים, ומרד נגד מוסכמות החברה שהוא גדל בה. לכן, כשהוא "התבגר", הרעיונות האלה נראו נאיביים, לא מציאותיים. קשה מאד להלחם בכל העולם, כי לא יתכן שכל העולם טועה.

אבל אבות הסוציאליזם, המהפכנים החברתיים, שראו את האי-צדק בחלוקת ההון, לחמו נגד כל העולם. הם היו כמו הנביאים בתקופת המקרא, שלא פחדו להתעמת אפילו עם מלכים! כי הנושא של צדק חברתי בער בעצמותיהם! הבעירה הזאת חייבת להימצא, במידה מסויימת, אצל כל חבר קיבוץ. אם לא, אין לו מה לחפש בקיבוץ, וזאת היתה טעות מצידו (או הונאה!) להצטרף מלכתחילה. ואם הוא בכל זאת מעוניין להישאר פה, כי החיים טובים יותר בקיבוץ מהרבה בחינות, או מפני שהשקיע בדירתו, או מכל סיבה אחרת מלבד אמונה-שישמור על פרופיל נמוך ולא ינסה להפוך את הקיבוץ לעיר. כמי שחי בגיל צעיר בחברה קפיטליסטית מובהקת, ולא נמנה על הרבדים הגבוהים בחברה, אני פיתחתי רגישות אינטנסיבית לכל התופעות הקשות שהן תוצאה ברורה של עיוותי ההתארגנות הכלכלית הזאת - "הומלס" בכל מקום, שכונות עוני, פשע. הגעתי למסקנה שאם לא אהיה למעלה - ולעולם לא אוכל להגיע ממש למעלה - אני לא "אשחק" במשחק הזה. כמובן שאפשר להיות כמו כולם - לעבוד, לקנות בית, להשתלב ב"שיטה" - אבל זה לא לרוחי, כי גם אם אני אגיע להישגים, אני אשאיר מאחור עוד רבים שלא הצליחו בגלל סיבות שונות, שהן לא תמיד באשמתם - פחות שכל, פחות קשרים, מגבלות פיזיות או נפשיות, שלא מאפשרות להם להשתלב בתור שווים ב"שיטה". מה יהיה אצלם? כמה שנים אפשר לעבוד אותם ברחוב ולא להניד עפעף?

לכן, חיפשתי אלטרנטיבה. למדתי על נסיונות של חברות "אוטופיות", וידעתי שזה הכיוון שמתאים לי. יותר מאוחר הוצע לי לבקר בקיבוץ, הקיים בהווה בתור נסיון לתקן עיוותים כלכליים וחברתיים של העולם המודרני, בנוסף לנסיון לפתור את בעיות העם היהודי. באתי ונפגעת. כאן הרגשתי כמו אריסטוקרט - לא בתוקף ייחוס משפחתי, לא בתוקף הון שצברו אבותי, אלא מפני שאני שווה בין שווים, משוחררת מכל העיוותים הכובלים והמדכאים של העולם בחוץ. כאן האדם נשפט על פי מעשיו האמיתיים, בלי הכסות של תואר, או חשבון בנק.

כמובן שגם כאן יש עיוותים, כי לא כולם תורמים לפי יכולתם, וכל התנהגות חריגה חשופה מיד לשיפוט החברים. אבל זה בעיני עיוות פצפון בהשוואה לבעיות המתהוות בחברה קפיטליסטית. אני לא רוצה לקבל את "מודל המחירון של מנפאור" לגבי סבלת השכר שלפיו ישלם הקיבוץ לחבריו. המודל הזה מעוות בעיני, המחפשות

תלוי מאין אתה בא, קולין

צדק. האם מוצדק שפועל העובד בבית יציקה שתיים עשרה שעות ביום ישתכר 3000 ש' לחודש? כי זה המצב לפי "האמת הכלכלית" שקולין כל כך רוצה להכניס גם לפה. לא כל חבר יכול להגיע "למשרות מתוגמלות יותר" בחוץ או בתוך הקיבוץ. לי מאד יפריע לעבוד אותו או את ילדיו במדרכות הקיבוץ. בעיני "הגמול" המספק ביותר בחיים הוא להרגיש שאתה תורם את המקסימום - למקסימום "מותרמים", בלי שזה מצויין בתלוש המשכורת של מישהו. זה שלב של התעלות רוחנית גבוהה, התגלמות הצדק, שאין עליו מחיר. אבל כדי להרגיש שלם עם צורת חיים כזאת צריך אמונה.

לנה 6/23

מה נשמע? (מה המצב? מה קורה? מה הלאה?)

הונדליסטים הצעירים הגיעו למסקנה שלא מספיק לחיות על חשבון החברה, אלא צריך גם לתרום לבזבז כספי - הקהילה למטרות מושחתות. ולכן, התכנסנו בערב רביעי כ"ב באב תשנ"ז למשתה פרוע (כחמשך לקיטנה בקלאב - מד בהוואי). בתפריט העשיר נכללו שוקיים בנוסח צרפתי מעודן, אורז בשקדים ו"גם - בה".

מה עוז קורה?

@ חיבניקים יצאו לפולין, שבעה במספר לאחר עבודת כפיים מרובה וישובו לאחר החג.

@ מטורפים חדשים בכביש - נא להזהר - ארז בלגורי ואורי חייט.

ועוד בדרך: אורלי גולדברג, ארי טלברג, נמרוד פלמה ואביב אלמן.

(ליצחק שמש שלום).

@ מירית קוניגס עשתה קאמבק לבית הספר והפעם בתל חי ומדי שבוע בסדנא "ואן - גוכית" עם דודו.

@ לעומת שנים עברו, בהן נהגו הנושרים מעמק החולה לתרום את כח עבודתם לקיבוץ, היום כ- 70% מבני הנעורים מבליים בפנימיות יוקרתיות (הצטרף השנה - תמיר ברק - בהצלחה).

@ לפני שבועות מספר, הוחלט כי נחוייב בתשלום במקרה שלא נעבוד ב"יום העבודה". חשבנו כי מן המוטב לכלול בחוק זה את שאר חברי הקיבוץ (!!)

@ ונסיים בברכת שנה טובה (ופוריה):

שמכונת הקפה תעבוד גם בצהריים, שיחזירו את השלטים לסוברו (ולפולקסווגן), שהמרכולית תהיה פתוחה (לפחות קצת), שב- 14:15, נצליח לזהות את מה שעל הצלחת, ושפנינה רוזנבלום תעלה לשלטון.

על החתום: השכבות החלשות.
(בני/ות הנעורים)

נב.
אל תשכחו מאיפה באנו.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Short week this week - and nothing very exciting.
- * The skies are clouding over, and the cotton-picking hasn't even started yet. Let us hope we manage to get it all in before the rains start in earnest.
- * The school-children of all ages had an extra day off - because of the general strike. When I asked the ten-year olds what they wished for in the coming year, the answer was: "That Amir Peretz should organise many more strikes..."
- * Tirtza Collet writes in our weekly after a year as the Rabbi (Reform) of our kibbutz. She wants to try and start services on Shabbat mornings (every few weeks at first), and see how it goes. She also has a weekly bible class IN ENGLISH. May be some of you are interested?
- * I think I told you that we are selling our herd of sheep. George writes that he feels we are getting more and more away from our intention of "returning to the land". What can you do? You've got to make a living.

Have a very nice long week-end, and to all of us

L'SHANAH TOVAH TIKATEEIVU V'TECHATEIMU

לשנה טובה תיכתבו ותחתמו

I N G E

P.S. Sarah Devolt and Yisrael Avidor accompanied a group of new immigrants from Russia, to the residence of President Weizmann in Jerusalem this week, as he was interested in meeting both the "family groups" which have been formed lately, and the people working with them.

Mazal Tov!

**** HAPPY BIRTHDAY ****

5.10.97. Ziva Malina

Moria Mimran

(Nemenov granddaughter)

Daniella Bloch

(Ben-Chaim granddaughter)

6.10. Ariel Chait

7.10. Tzaak Telem Potasz

Oren Pearlson

Ayal Oren

(Raines grandson)

Oded Katz

Rifka Beller

(Tenna - granddaughter)

Yochai Jackson

Many many thanks for all the congratulations and tokens of friendship and welcome that I have received. I am really quite overwhelmed by all the love and affection given me back in England and here at home. Turning 80 is a "once in a lifetime" event, and it has been making me feel like a pop star. (I would rather like to discuss this point with someone of 90). But very sincerely -
HARRY (Berg)

8.10. Sarita Cina

**** HAPPY ANNIVERSARY ****

9.10. Yonathan Ya'akov

(Weintraub - grandson)

Ido Gilboa

(M.Cohen - grandson)

5.10. Natasha & Shachar Camran

8.10. Barbara & Ronny Butov

Carmit & Ilan Goldenberg

10.10. Naomi Colman

Seeper Levy

(Samberg - granddaughter)

9.10. Pam & Yankel Mendzigurski

10.10. Rachel & Ilan Ginat

11.11. Yoav Eder

Ehud Hame'iri

11.10. Caryl & Gershon Sherak

JAHREZEIT

8 Tishrei (1975) - Mrs. Rose Maser